

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ



ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

**Συνάδελφοι Αυτοαπασχολούμενοι – Αυτοαπασχολούμενες –
Μικροεπαγγελματίες Μηχανικοί,**

Ολοι εμείς οι εργαζόμενοι μηχανικοί που διατηρούμε μικρά τεχνικά γραφεία με κύριο βιοποριστικό στήριγμα την προσωπική εργασία μας, αισθανόμαστε την ανάγκη να προτάξουμε αγωνιστικά τα πραγματικά συμφέροντά μας, όχι σε αντιπαράθεση αλλά σε συμπαράταξη με το ταξικό κίνημα των μισθωτών μηχανικών και των εργαζόμενων των υπόλοιπων κλάδων.

Η επίθεση στο **φορολογικό**, το **ασφαλιστικό**, η ουσιαστική κατάργηση στην πράξη των κατώτατων αμοιβών (που θα έρθει και τυπικά με το νομοσχέδιο για την απελευθέρωση των «κλειστών επαγγελμάτων») που πλήττουν αποκλειστικά τους εργαζόμενους μηχανικούς κι όχι τα μονοπώλια, η μέγγενη των τραπεζών, ο φαύλος κύκλος των εκπώσεων για να παρθεί όπως-όπως «η δουλειά», ο βραχνάς του ΤΣΜΕΔΕ, ο φόβος της ποινικοποίησης, το ξημεροβράδιασμα στο γραφείο είναι η πραγματικότητα που συντρίβει το μύθο του «ελεύθερου» επαγγελματία: είναι «ελεύθερος» να «επιλέξει» το ρυθμό και τη μέθοδο της πτώσης του...

Στη μέγγενη της καπιταλιστικής κρίσης...

Οι επιπτώσεις της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης είναι ιδιαίτερα βαριές και για τους αυτοαπασχολούμενους και μικροεπαγγελματίες μηχανικούς. Ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, με την αντιλαϊκή λαίλαπα μέτρων που προωθείται από την κυβέρνηση με την ολόπλευρη στήριξη ΝΔ, ΛΑΟΣ και ΕΕ, επιχειρείται ολοφάνερα τα βάρη της κρίσης να πέσουν και στις δικές μας πλάτες, στα πλαίσια της παραπέρα αφαιμάξης των λαϊκών εισοδημάτων. Με σταθερή στόχευση τη διασφάλιση και τη μεγιστοποίηση των κερδών των μονοπωλίων, επιχειρείται να αποσιωπηθεί ότι **υπάρχει και είναι ρεαλιστικός ένας άλλος δρόμος ανάπτυξης, στον αντίποδα αυτού που μας οδήγησε στην κρίση και που ληστεύει το λαό θυσιάζοντας τις λαϊκές ανάγκες για τα κέρδη των μονοπωλιακών ομίλων.**

Ιδιαίτερη αναφορά θα πρέπει να γίνει και στη σημαντική μείωση της οικοδομικής δραστηριότητας το 2009, σε σχέση με το 2008. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας, το σύνολο των αδειών που εκδόθηκαν από τις Πολεοδομίες της χώρας σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα ήταν μειωμένο κατά 14,2% σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά. Μείωση, που αντιστοιχεί σε 24,1% λιγότερη χτισμένη επιφάνεια και σε 25,9% μείωση του όγκου (σε κυβικά μέτρα). Αποτέλεσμα αυτής της μείωσης είναι η εκτίναξη της ανεργίας στον κλάδο των κατασκευών, η οποία στους τόπους δουλειάς εκφράζεται ποικιλοτρόπως: με την εντατικοποίηση της εργασίας, με εργοδοτική τρομοκρατία και φόβο για την ανεργία που έρχεται απ' την πλευρά των εργαζομένων, με καταπάτηση εργατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων αλλά και με την αύξηση της πίεσης του ανταγωνισμού, τις εκπώσεις, την ένταση της εξάρτησης από τις τράπεζες και τους μεγαλοκατασκευαστές. Πάνω από 200 χιλ. είναι τα απούλητα διαμερίσματα, όχι επειδή είναι λυμένο το πρόβλημα της λαϊκής κατοικίας αλλά επειδή οι μεγαλοκατασκευαστές δεν μπορούν να βγάλουν τα κέρδη τα οποία υπολόγιζαν.

Εχθρός μας ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης!

Προσπαθούν να μας χωρίσουν σε «μελετητές» και «εργολήπτες», σε αυτούς που ασχολούνται με «δημόσια» και σε εκείνους που ασχολούνται με «ιδιωτικά» έργα. Όμως, η αλήθεια είναι ότι **η διάκριση «Δημόσιων» και «Ιδιωτικών» έργων είναι πλαστή.** Πρώτα-πρώτα, πλαστή από τη σκοπιά των κοινωνικών και λαϊκών αναγκών, που είναι ενιαίες. Αλλά είναι και υποκριτική, μιας και στα πλαίσια των αναδιαρθρώσεων το ίδιο το μονοπωλιακό κεφάλαιο τείνει να την καταργήσει, μέσα από την ιδιωτικοποίηση (π.χ. συμβάσεις παραχώρησης, ΣΔΙΤ κλπ.) και τη ραγδαία συγκέντρωση και συγκεντροποίηση και των δύο τομέων – η υστέρηση του βαθμού μονοπόλησης του τομέα των ιδιωτικών, έναντι εκείνου των δημοσίων έργων εξηγείται ιστορικά και δεν αλλάζει την εικόνα. Το πραγματικό, επομένως, πολιτικό δίλημμα είναι: **«παραγωγή έργων για τις λαϊκές ανάγκες ή για την ενίσχυση των μονοπωλιακών ομίλων»;**

Στο δίλημμα αυτό, απαντά πρώτα-πρώτα η ζωή. **Έργα αναγκαία για το λαό** (αντισεισμική θωράκιση, αντιπλημμυρική προστασία, αξιοποίηση των υδάτινων πόρων της χώρας για άρδευση και ηλεκτροπαραγωγή κλπ.) **δεν είναι «επιλέξιμα»,** ενώ **άλλα που ενδιαφέρουν το κεφάλαιο** (π.χ. οδικοί άξονες, τουριστικά μεγαθήρια, ιδιωτικές επενδύσεις ΑΠΕ κλπ.) **προωθούνται** με διαδικασίες απαράδεκτες, μετακυλίνοντας το κόστος διπλά και τριπλά στις πλάτες του εργαζόμενου λαού και, συχνά, με τραγικές συνέπειες για την ίδια τη ζωή του (Τέμπη).

Η ζωή, ακόμα, έδειξε ότι καμιά νομοθετική ρύθμιση του παρελθόντος δεν μπορεί να σταματήσει τη δράση των νόμων της καπιταλιστικής οικονομίας. Ούτε οι τάξεις πτυχίων, ούτε περιορισμοί όπως το ανεκτέλεστο ή η εντοπιότητα μπόρεσαν να ανακόψουν **τη γιγάντωση των μονοπωλιακών ομίλων στα Δημόσια Έργα, τον πλήρη και ασφυκτικό τους έλεγχο από τους ομίλους και τις τράπεζες.** Πακτωλοί δις μέσα από το κατ'ευφημισμόν «Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων» θα κατευθυνθούν στους ομίλους, για έργα ΣΔΙΤ και Συμβάσεις Παραχώρησης, το ίδιο και μέσα από τους «αναπτυξιακούς νόμους», το ΕΣΠΑ κλπ., ώστε αυτή η αντικειμενική τάση να επιταχυνθεί ακόμα περισσότερο.

Είναι ουτοπία να πιστεύει κανείς ότι με κάποια «έξυπνη» νομοθετική ρύθμιση θα εμποδιστεί αυτή η τάση, όταν μάλιστα η ίδια η κατεύθυνση της ΕΕ και της αστικής τάξης είναι η πλήρης απελευθέρωση, μέσω οδηγιών όπως η Μπολκενστάιν, η Μπολώνια, το άνοιγμα των «κλειστών επαγγελματών» κλπ. Και βέβαια, δυο φορές ουτοπία, αν το συνδυάσει κανείς με την επίθεση στο φορολογικό, το ασφαλιστικό, τις αμοιβές που πλήττουν αποκλειστικά τους μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους-μικροεπαγγελματίες μηχανικούς κι όχι βέβαια τα μονοπώλια.

Εμείς οι αυτοαπασχολούμενοι και μικροεπαγγελματίες μηχανικοί το κατανοούμε πια πολύ καλά ότι αυτός ο ίδιος **ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης είναι ο μεγάλος μας «εχθρός»,** ανεξαρτήτως ειδικότητας. Στα πλαίσια αυτού του δρόμου ανάπτυξης είναι σαφές ότι, ανεξάρτητα από μια σειρά επιμέρους «πάρε-δώσε» (π.χ. διευθετήσεις στις κατηγορίες των μελετών, στον τρόπο υπολογισμού των αμοιβών, στο ποιοι γράφονται στα μητρώα της ΓΕΜ, στα ΜΕΚ, στο σύστημα ανάθεσης των μελετών και των έργων, στα τιμολόγια κλπ.), η προοπτική μας είναι προδιαγεγραμμένη: **η συρρίκνωση και η απορρόφηση από τους μονοπωλιακούς ομίλους, η μαζική προλεταριοποίηση.** Επομένως, η γραμμή «άμυνας» που βασίζεται στο πλαίσιο αυτό και στοχεύει σε τέτοιες επιμέρους «δοσοληψίες», ενώ συχνά πάει και παραπέρα, σε λογικές στήριξης των αναδιαρθρώσεων με την προσδοκία «ανταλλαγμάτων», **είναι καταστροφική για τα συμφέροντα των αυτοαπασχολούμενων και μικρών επαγγελματιών,** που υποκριτικά ισχυρίζεται ότι θέλει να προασπίσει.

Ούτε βέβαια μπορεί κανείς να τρέφει **την παραμικρή αυταπάτη,** αναφορικά με **το «νέο όραμα» της «πράσινης ανάπτυξης»** που ευαγγελίζεται η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Δεν

σημαίνει τίποτε άλλο, παρά τη δημιουργία νέων πεδίων δράσης για τα μονοπώλια, με πρόσχημα την προστασία του περιβάλλοντος, το οποίο πλήττει βάνουσα με την αρχή του «ο ρυπαίνων πληρώνει» (για να συνεχίσει να ρυπαίνει, μετακυλίωντας το κόστος στο λαό). Για το μεγάλο κεφάλαιο ο δρόμος αυτός σημαίνει περισσότερα κέρδη, περισσότερες κρατικές ενισχύσεις και επιδοτήσεις, για το λαό συνέχιση της αντιλαϊκής ταξικής πολιτικής και διεύρυνση της φορολογίας σε νέους τομείς, όπως της ενέργειας, του νερού, της διαχείρισης απορριμμάτων, ενώ για το περιβάλλον σημαίνει ένταση της εμπορευματοποίησης της γης.

Άλλωστε, τις ίδιες απατηλές υποσχέσεις ακούγαμε μια δεκαετία πριν για τη δυνατότητα της αιφόρου ανάπτυξης της Πληροφορικής και γενικότερα των κλάδων της «νέας οικονομίας» που θα έστελναν οριστικά στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας την εκδήλωση της κρίσης. Η εφιαλτική πραγματικότητα της κρίσης, συντρίβει τα ιδεολογήματα των απολογητών του συστήματος.

Στο μέτωπο της πάλης για τη Λαϊκή Εξουσία και Οικονομία η Διέξοδος!

Στον αντίποδα του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης και των επιπτώσεών του, βρίσκεται η δική μας στρατηγική πρόταση του δρόμου ανάπτυξης της Λαϊκής Οικονομίας και του κεντρικού σχεδιασμού.

Στη δική μας αντίληψη, **το τεχνικό έργο αντιμετωπίζεται ως σχεδιασμένη δραστηριότητα με σκοπό τη συνδυασμένη ικανοποίηση του διαρκώς διευρυνόμενου συνόλου των λαϊκών αναγκών.** Προτάσσουμε την ανάγκη για **συνολική και ενιαία θεώρηση όλων των φάσεων του συστήματος παραγωγής των έργων** (μελέτη, κατασκευή/εγκατάσταση, χρήση, συντήρηση κλπ.) **με γνώμονα το σύνολο των λαϊκών αναγκών**, για φθηνά και ποιοτικά έργα που δε θα αποτελούν εμπορεύματα, για την ασφάλεια των χρηστών, των κατοίκων και των εργαζομένων στα έργα, την προστασία του περιβάλλοντος, τη δραστική μείωση της λαϊκής επιβάρυνσης. Είναι φανερό από αυτή την ίδια την πολιτική απαίτηση που θέτουμε, ότι μόνο στα πλαίσια μιας κεντρικά σχεδιαζόμενης οικονομίας μπορεί αυτό να επιτευχθεί.

Πιο ειδικά, η υλοποίηση αυτής της αντίληψης προϋποθέτει **ενιαίους κρατικούς φορείς ανά στρατηγικό τομέα της οικονομίας** (κατασκευές, ενέργεια, μεταφορές, τηλ/νίες κλπ.) **που θα κατέχει το σύνολο των μέσων παραγωγής**, θα κατανέμει σχεδιασμένα την κρατική χρηματοδότηση και το εργατικό δυναμικό και θα καλύπτει το σύνολο των φάσεων των δημοσίων έργων, στο πλαίσιο του κεντρικού σχεδιασμού της λαϊκής οικονομίας.

Καλούμε λοιπόν κάθε αυτοαπασχολούμενο και μικρό επαγγελματία που βιώνει τη ζοφερή πραγματικότητα που περιγράψαμε και την κατάρρευση των αυταπατών περί «ελεύθερου επιχειρηματία» που, τάχα, «συμβάλλει στην ανάπτυξη της χώρας» παράλληλα με την ατομική του πρόοδο και ευημερία, **να σκεφθεί με βάση τις θεμελιακές του ανάγκες** ως εργαζόμενος, ως επιστήμονας με κοινωνική ευθύνη, ως αξιοπρεπής ανθρωπινή οντότητα: **θα επιλέξει** να συνεχίσει στο έδαφος αυτού του δρόμου που τον οδήγησε ως εδώ, περιμένοντας μια ουτοπική ατομική οδό σωτηρίας ή, ακόμα λιγότερο, κυνηγώντας την απίθανη προοπτική να γίνει κι αυτός μια μέρα «ΕΛΛΑΚΤΩΡ», «J&P» κλπ; **Ή θα επιλέξει** το δρόμο της Λαϊκής Οικονομίας και του Κεντρικού Σχεδιασμού που του εγγυάται την ικανοποίηση των πιο θεμελιωδών ανθρωπινων αναγκών του (μόνιμη και σταθερή δουλειά με πλήρη δικαιώματα, ανθρώπινα ωράρια, αμοιβές αξιοπρέπειας, δωρεάν παιδεία, υγεία, πρόνοια, αναψυχή, πολιτισμό), αλλά και τη διασφάλιση όρων για την αξιοποίηση των επιστημονικών του γνώσεων για την κοινωνική πρόοδο και ευημερία; Η πρώτη επιλογή τον καταδικάζει στο παρόν της «ελεύθερης» συρρίκνωσης και εξαφάνισης

από τα μονοπώλια. Η δεύτερη, του ανοίγει διάπλατα το δρόμο της ατομικής και συλλογικής ευημερίας.

Θεωρούμε ότι εμείς οι αυτοαπασχολούμενοι μηχανικοί έχουμε συμφέρον να ξεδιπλώσουμε τη δική μας αντεπίθεση μαζί με την εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα.

Επιμένουμε στη διατύπωση και αγωνιστική διεκδίκηση **ενός ριζοσπαστικού πλαισίου στόχων πάλης** που απαντούν στη σημερινή ζοφερή πραγματικότητα **από τη σκοπιά των κοινών συμφερόντων της πλειοψηφίας των εργαζόμενων μηχανικών** (μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων), ανοίγουν δρόμους κοινής δράσης της εργαζόμενης πλειοψηφίας ενάντια στον κοινό εχθρό, τα μονοπώλια και την εξουσία τους. Τέτοιοι είναι οι στόχοι που έχουμε διατυπώσει ως ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ για το ασφαλιστικό, το φορολογικό, την κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου των ΣΔΙΤ και των συμβάσεων παραχώρησης, των νόμων για τις μελέτες και τις αναθέσεις των έργων, την απειθαρχία στις κοινοτικές οδηγίες για τα κλειστά επαγγέλματα και τις επαγγελματικές ισοτιμίες, την άμεση αύξηση των ελάχιστων, νομοθετικά κατοχυρωμένων κατώτατων αμοιβών για τις μελέτες και τις επιβλέψεις, την κατοχύρωση της κρατικής ευθύνης ενάντια στη μετακύλιση της στις πλάτες του μηχανικού κλπ.

Σε αυτές τις συνθήκες δημιουργούνται προϋποθέσεις όξυνσης της ταξικής πάλης, στην οποία έχουμε υποχρέωση να πάρουμε θέση. Είναι όρος επιβίωσής μας η θετική ανταπόκριση στο κάλεσμα αγωνιστικών κινητοποιήσεων που απευθύνουν οι συνεπείς ταξικές δυνάμεις που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, στην ΠΑΣΕΒΕ. Να ανταποκριθούμε στη ριζοσπαστική πρόταση αντεπίθεσης και ανατροπής που έχει εδραιωθεί πλέον και συνεχώς ενισχύεται και στο χώρο των εργαζόμενων μηχανικών.

Έχουμε εμπιστοσύνη στην κρίση σας.

Συνάδελφοι Αυτοαπασχολούμενοι - Αυτοαπασχολούμενες - Μικροεπαγγελματίες Μηχανικοί,

Αυτές τις ΚΡΙΣΗμες Ωρες, ΜΠΟΡΕΙ και ΠΡΕΠΕΙ

η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ μας

να γίνει ΔΥΝΑΜΗ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ!!!

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ  **ΝΙΚΗ**

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

<http://www.dpk.tee.gr>, email: dpkmix@gmail.com, τηλ.: 6977595910, 6945296350, 6948742836